

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A II-A CIVILA

DECIZIA CIVILĂ NR. 551/LP/2018 -A

Şedința publică din data de 05 iunie 2018

Instanța constituță din:

PREȘEDINTE: Radu Cătălin Hulea

JUDECĂTOR: Radu Harja

GREFIER: Mihaela Boța

Pe rol fiind judecarea apelului formulat de apelanta

MEDIATOR - C

domiciliată în

în contradictoriu cu intimatul **CONCILIUL DE MEDIERE** cu sediul în București, Sos. Nicolae Titulescu, nr. 88B, - sector 1, împotriva Sentinței civile nr. 3272/08.12.2017 pronunțată de Judecătoria Oradea având ca obiect cerere de valoare redusă.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, după care:

Constată că, fondul cauzei s-a dezbatut la data de 29 mai 2018 mersul dezbatelor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință întocmită cu respectiva ocazie, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și prin care s-a amânat pronunțarea pentru astăzi, instanța având nevoie de timp pentru a delibera.

T R I B U N A L U L

Deliberând asupra apelului de față, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 3272/08.12.2017 pronunțată de Judecătoria Oradea a fost respinsă excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei capacitatii procesuale de folosință a reclamantei, invocate de părâtă, ca nefondate.

A fost admisă în parte excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de părâtă.

A fost admisă în parte cererea de valoare redusă formulată de reclamanta CONCILIUL DE MEDIERE, în contradictoriu cu părâtă
MEDIATOR.

A fost obligată părâtă să achite reclamantei suma de 900 lei, reprezentând taxa anuală profesională pentru anii 2014 – 2016.

Au fost respinse pretențiile reclamantei privind achitarea sumei de 1000 lei, reprezentând taxele anuale profesionale aferente anilor 2011 – 2013, ca fiind prescrise.

A fost obligată părâtă să achite reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de 50 lei, reprezentând taxă judiciară timbru.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că potrivit dispozițiilor art. 1026 din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă se aplică atunci când valoarea cererii, fără a se lua în considerare dobânzile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizării instanței.

Instanța constată că, în spătă, sunt îndeplinite aceste condiții, iar reclamanta a optat pentru procedura specială, potrivit art. 1027 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Pe fondul cauzei, s-a reținut că la data de 22.07.2010, părâta a formulat o cerere de autorizare ca mediator, înregistrată la Consiliul de mediere sub nr. 2151/26.07.2010, aceasta fiind admisă prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 984/17.09.2010 (fila 13).

În cuprinsul actului de înființare al Biroului de Mediator , aprobat de Consiliul de mediere la data de 17.09.2010 (fila 14), s-a prevăzut obligația părâtei de a achita întocmai și la termen eventualele taxe stabilite prin hotărârile Consiliului de mediere, obligație asumată de părâtă prin semnarea actului juridic indicat.

Reclamanta a emis mai multe hotărâri cu privire la achitarea taxelor anuale profesionale de către mediatori, stabilind și cuantumul acestora: Hotărârea nr. 30/08.08.2016 (filele 21 - 22), Hotărârea nr. 15/13.04.2016 (fila 23), Hotărârea nr. 196/25.02.2012 (filele 24-25), Hotărârea nr. 197/25.02.2012 (filele 26 – 27), Decizia nr. 946/28.01.2011 (filele 28-29), Hotărârea nr. 644/18.06.2010 (fila 30), Hotărârea nr. 1309/14.12.2008 (fila 31), Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 (filele 32 - 32).

În temeiul hotărârilor anterior menționate reclamanta a emis pe numele părâtei, factura fiscală seria CM nr. 7310/22.02.2017, pentru suma totală de 1900 lei, reprezentând contravaloare taxă anuală administrare tablou pentru anul 2011, în cuantum de 400 lei și contravaloare taxe anuale profesionale 2012 – 2016, în cuantum de 1500 lei (câte 300 lei pentru fiecare an), neachitate de părâtă.

Prin prezenta cerere reclamanta solicită obligarea părâtei la plata sumei de 1900 lei. Părâta a invocat, prin răspunsurile depuse la dosarul cauzei, excepția lipsei capacitatii procesuale de exercițiu a reclamantei, excepția lipsei calității procesuale active și excepția prescripției pentru sumele aferente anilor 2011 – 2014, excepții asupra căror instanța urmează să se pronunță cu prioritate.

În ceea ce privește excepția *lipsei capacitatii procesuale de exercițiu și excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei*, instanța constată că sunt nefondate și vor fi respinse, pentru motivele ce vor fi arătate.

Potrivit art. 57 alin. (1) Cod procedură civilă, *Cel care are calitatea de parte își poate exercita drepturile procedurale în nume propriu sau prin reprezentant, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel*, iar art. 209 C.civ. stabilește că persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale de administrare, de la data constituirii lor, acestea fiind persoanele fizice sau persoanele juridice care, prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice.

Potrivit art. 36 Cod proc. civilă, *Calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond.*

Instanța a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 17 din Legea nr. 192/2006, Consiliul de mediere este un organism autonom cu personalitate juridica, de interes public, cu sediul în municipiul București, care se organizează și funcționează potrivit prevederilor acestei legi, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare.

Potrivit art. 21 din Legea nr. 192/2006, „*Consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, după cum urmează:*

- a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor;
- b) donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii;
- c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- d) sumele provenind din amenziile aplicate ca sancțiuni disciplinare;
- e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.”

Conform art. 18 alin 1 din Legea nr. 192/2006, „*Consiliul de mediere va alege un președinte și un vicepreședinte și va desemna dintre membrii săi o comisie cu activitate permanentă, care pregătește lucrările Consiliului de mediere.*”

Potrivit art. 95 din Statutul profesiei de mediator, aprobat prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 39 din 18 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 570 din

30 iulie 2015, „(2) președintele coordonează întreaga activitate a Consiliului; (3) reprezintă Consiliul în relațiile cu terții, persoane fizice și juridice din țară și în străinătate; (...) (10) este ordonator de credite.”

Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 01/20.03.2015 (fila 19), domnul Mitroi Mugur Bogdan a fost desemnat în funcția de președinte al Consiliului de mediere.

Față de prevederile legale anterior menționate și reținând că obiectul cauzei îl constituie taxele profesionale datorate de părăță, stabilite prin hotărâri ale Consiliului de mediere, instanța constată că reclamanta, reprezentată legal prin președintele său, Mitroi Mugur Bogdan, are calitate procesuală de exercițiu și calitate procesuală activă în prezenta cauză.

În ceea ce privește *excepția prescripției* invocată de părăță cu privire la taxa anuală de administrare tablou 2011 și taxele anuale profesionale pe perioada 2012 – 2014 instanța a reținut următoarele:

Prin Hotărârea nr. 1309/14.12.2008, art. 1 și Hotărârea nr. 1307/14.12.2008, la art. 2, modificată prin Hotărârea nr. 644/18.06.2010, Consiliul de mediere a stabilit taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor în quantum de 400 lei, aceasta fiind datorată începând cu anul fiscal următor celui în care s-a emis hotărârea de autorizare și se plătește integral, până la 31 martie a anului fiscal pentru care se datorează, cu excepția primului an în care poate fi plătită până la 30 iunie.

Prin art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012 a Consiliului de mediere, s-a aprobat modificarea art. 2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008, în sensul că s-a înlocuit taxa provenind din activitatea depusă pentru administrarea tabloului mediatorilor cu o taxă profesională în quantum de 300 de lei care se datorează de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006 și care sunt înscrise în Tabloul mediatorilor, începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare. De asemenea, s-a reglementat și modalitatea de plată, respectiv că această taxă se achită semestrial în 2 cote părți egale, iar plata fiecărei cote părți până la data de 15 ale primei luni a fiecărui semestru (respectiv ianuarie, iulie) atrage o reducere de 10%.

Față de cele de mai sus, scadențele obligațiilor de plată pentru taxele aferente anilor 2011 – 2014, cu privire la care s-a invocat intervenirea prescripției, au fost următoarele: 31.03.2011 pentru suma de 400 lei, respectiv 30.06.2012, 31.12.2012, 30.06.2013, 31.12.2013, 30.06.2014, 31.12.2014, pentru tranșele de căte 150 lei, din taxa anuală profesională de 300 lei. La aceste date a început să curgă și termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 3 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958 și art. 2517 Cod civil.

Reclamanta a introdus prezența acțiune pe rolul instanței la data de 05.05.2017, astfel că pretențiile acesteia cu privire la taxele aferente perioadei 2011 – 2013 sunt prescrise. Faptul că reclamanta a emis o factură pentru întreaga sumă la data de 22.02.2017, nu este de natură să modifice scadența obligațiilor de plată, astfel cum a fost stabilită prin hotărârile Consiliului de mediere, anterior menționate.

În ceea ce privește pretențiile aferente anului 2014, se constată că susținerile părâței privind intervenirea prescripției dreptului la acțiune sunt nefondate, de vreme ce cererea de chemare în judecată a fost introdusă anterior împlinirii termenului de prescripție de 3 ani. Mai mult, la data de 29.04.2016, părâta a semnat un angajament de plată prin care și-a asumat obligația de a plăti suma de 600 lei, reprezentând taxa profesională aferentă anilor 2014 – 2015 (fila 11), ceea ce echivalează cu o recunoaștere a debitului.

Față de considerențele arătate, instanța a admis în parte *excepția prescripției* invocată de părăță, a constatat interveniția prescripției cu privire la taxele anuale aferente anilor 2011 – 2013 în quantum total de 1000 lei, pretențiile reclamantei cu privire la această sumă fiind respinse ca prescrise.

Referitor la taxele anuale profesionale aferente anilor 2014 – 2016 în sumă de 900 lei, instanța a constatat că pretențiile reclamantei sunt întemeiate și au fost admise.

Părâta, în calitate de mediator autorizat, avea obligația să achite taxele stabilite prin hotărâri ale Consiliului de mediere, adoptate în conformitate cu prevederile Legii nr.

192/2006 și ale Regulamentului de Organizare și Funcționare a Consiliului de Mediare, aprobat prin Hotărârea nr. 5/13.05.2007.

Art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006 precizează faptul că reclamanta își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, respectiv, din alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediare, stabilite prin regulament.

Prin Hotărârea Consiliului de mediare nr. 196/2012 s-a reglementat perceperea unei taxe anuale profesionale în sumă de 300 lei.

Instanța a reținut că, atâtă timp cât nu s-a susținut și nici nu s-a făcut dovada că hotărârea anterior menționată, prin care au fost stabilite taxele pretinse în prezenta cauză, ar fi fost anulată de instanța de contencios administrativ, criticele părâtei privind caracterul nelegal sau injust al acestor sume sunt neîntemeiate. De altfel, prin chiar actul său de înființare, părâta și-a asumat obligația de a achita taxele stabilite de Consiliul de mediare, iar prin angajamentul de plată din data de 29.04.016 și-a asumat obligația de a plăti suma de 600 lei, reprezentând taxa profesională aferentă anilor 2014 – 2015.

Pentru toate considerentele arătate, instanța a respins excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei capacitatii procesuale de exercițiu a reclamantei, invocate de părâta, ca nefondate, a admis în parte cererea și a obligat părâta să achite reclamantei suma de 900 lei, reprezentând taxa anuală profesională pentru anii 2014 – 2016, restul pretențiilor urmând a fi respinse ca prescrise.

În temeiul art. 1032 raportat la art. 453 C.pr.civ., fiind în culpă procesuală, părâta a fost obligată la plata cheltuielilor de judecată, în quantum de 50 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel apelanta

BIROU DE MEDIATOR solicitând modificarea în parte a acesteia, în sensul respingerii în întregime a cererii de chemare în judecată ca efect al admiterii excepțiilor invocate, sau în subsidiar ca nefondată.

În motivare arată în esență următoarele:

- cererea trebuia respinsă pe temeiul lipsei de calitate procesuală pasivă a părâtei „birou de mediator” având în vedere că factura este emisă pe seama persoanei fizice]

(identificată prin cnp), iar nu pe seama Biroului de mediator (identificat prin cod de înregistrare fiscală), acesta din urmă fiind persoană juridică distinctă;

- numitul Mitroi Mugur Bogdan nu a avut împăternicirea necesară pentru a reprezenta Consiliul în formularea prezentei acțiuni astfel cum reiese din procesul verbal din 10.03.2017 al ședinței Consiliului de mediare.

- în fine, consideră că în mod nelegal s-au stabilit taxele profesionale ce fac obiectul cauzei, deoarece nu se încadrează între sursele de venit enumerate limitativ de legea 192/2006 și nu se prestează nici un serviciu în schimbul lor, totodată nu poate fi valabil, respectiv generator de obligații, angajamentul dat la intrarea în profesie, acesta fiind impus unilateral și abuziv de Consiliu; mai arată că pe rolul Curții de Apel Craiova se află dosarul 93/54/2018 ce are ca obiect o cerere de anulare a hotărârilor prin care se stabilesc taxele profesionale anuale.

Prin întâmpinare, intimata Consiliul de mediare a solicitat respingerea apelului și menținerea ca legală și temeinică a sentinței. În motivare arată în esență următoarele:

- sentința este legală și temeinică, mai puțin în ce privește modul în care s-a soluționat excepția prescripției dreptului la acțiune;

- a înțeles să se judece cu] mediator autorizat, pe numele acesteia fiind emisă și factura dedusă judecății; conform actelor normative în vigoare aceasta este titularul obligației de plată a taxei profesionale anuale, chiar și în lipsa emiterii unei facturi;

- activitatea Consiliului de mediare cuprinde între altele și actualizarea permanentă a Tabloului mediatorilor autorizați

- dosarul 93/54/2018 al Curții de Apel Craiova nu este soluționat, fiind în procedura de regularizare.

Analizând sentința prin prisma motivelor de apel invocate, în conformitate cu prevederile art. 480 alin. (1) coroborat cu art. 479 alin. (1) C.proc.civ., Tribunalul apreciază că apelul este nefondat.

În ce privește starea de fapt, în mod corect a reținut prima instanță că la data de 22.07.2010, părâta a formulat o cerere de autorizare ca mediator, înregistrată la Consiliul de mediere sub nr. 2151/26.07.2010, aceasta fiind admisă prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 984/17.09.2010 (fila 13 dosar fond). În cuprinsul actului de înființare al Biroului de Mediator aprobat de Consiliul de mediere la data de 17.09.2010 (fila 14 dosar fond), s-a prevăzut obligația părâtei de a achita întocmai și la termen eventualele taxe stabilite prin hotărârile Consiliului de mediere, obligație asumată de părâtă prin semnarea actului juridic indicat. Reclamanta a emis mai multe hotărâri cu privire la achitarea taxelor anuale profesionale de către mediatori, stabilind și cuantumul acestora: Hotărârea nr. 30/08.08.2016 (filele 21 – 22 dosar fond), Hotărârea nr. 15/13.04.2016 (fila 23 dosar fond), Hotărârea nr. 196/25.02.2012 (filele 24-25 dosar fond), Hotărârea nr. 197/25.02.2012 (filele 26 – 27 dosar fond), Decizia nr. 946/28.01.2011 (filele 28-29 dosar fond), Hotărârea nr. 644/18.06.2010 (fila 30 dosar fond), Hotărârea nr. 1309/14.12.2008 (fila 31 dosar fond), Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 (filele 32 – 32 dosar fond). În temeiul hotărârilor anterior menționate reclamanta a emis pe numele părâtei, factura fiscală seria CM nr. 7310/22.02.2017, pentru suma totală de 1900 lei, reprezentând contravalore taxă anuală administrare tablou pentru anul 2011, în cuantum de 400 lei și contravalore taxe anuale profesionale 2012 – 2016, în cuantum de 1500 lei (câte 300 lei pentru fiecare an), neachitate de părâtă.

Nu vor putea fi reținute motivele de apel invocate, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

Astfel, factura mai sus menționată, cererea de chemare în judecată precum și sentința apelată, toate se referă la persoana fizică sens în care a fost identificată prin codul numeric personal. De altfel, aceasta este și titulara obligației de plată; conform hotărârilor mai sus menționate, taxa profesională anuală se datorează de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006 și care sunt înscrise în Tabloul mediatorilor, prin urmare, titularul obligației este persoana fizică ce are calitatea de mediator; aşadar, nu poate fi reținută în speță lipsa de calitate procesuală pasivă a părâtei (a se vedea de ex. art. 5 Hotărârea 196/2012 a Consiliului de mediere).

Potrivit art. 95 din Statutul profesiei de mediator, aprobat prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 39 din 18 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 570 din 30 iulie 2015, „(2) președintele coordonează întreaga activitate a Consiliului; (3) reprezintă Consiliul în relațiile cu terții, persoane fizice și juridice din țară și în străinătate; (...) (10) este ordonator de credite.” Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 01/20.03.2015 (fila 19), domnul Mitroi Mugur Bogdan a fost desemnat în funcția de președinte al Consiliului de mediere. Față de prevederile legale anterior menționate și reținând că obiectul cauzei îl constituie taxele profesionale datorate de părâtă, stabilite prin hotărâri ale Consiliului de mediere, instanța de apel, în acord cu prima instanță, constată că reclamanta a fost legal reprezentată la introducerea acțiunii prin președintele său, Mitroi Mugur Bogdan.

De altfel, contrar susținerilor apelantei, la ședința consiliului de mediere din 10.03.2017 s-a votat cu majoritate împotriva propunerii de renunțare la „dosarele în instanță împotriva mediatorilor” (f. 15 dosar apel).

În ce privește caracterul pretins nedatorat al taxei profesionale anuale, aceste critici nu pot fi reținute cătă vreme taxa a fost stabilită prin hotărâri ale Consiliului de mediere, care reprezintă acte administrative assimilate susceptibile a fi desființate doar pe calea unei acțiuni în contencios administrativ (a se vedea art. 2 din Legea 554/2004).

Pentru toate aceste motive, apelul va fi respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondat apelul introdus de apelanta
BIROU DE MEDIATOR - CNP - domiciliată în
în contradictoriu cu intimatul CONCILIUL DE MEDIERE cu
sediul în București, Sos. Nicolae Titulescu, nr. 88B, - sector 1, împotriva Sentinței civile nr.
3272/08.12.2017 pronunțată de Judecătoria Oradea pe care o păstrează în totalitate.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 05 iunie 2018.

PREȘEDINTE
Radu Cătălin Hulea

JUDECĂTOR
Radu Harja
în concediu de odihnă semnează
Președintele de complet
RADU CĂTĂLIN HULEA

GREFIER
Mihaela Boța
în concediu de odihnă semnează
grefier șef secție
POP MARIUS

Red. fond Onița Delia Anca

RED: R. Hulea/11.07.2018
DAC: M.B.
4 exe/ 2018
2 com.

